

[Poul Møller.]

vanskeliggør det hele og ville medføre, at opsparingsordningen, hvis ikke banker og sparekasser var gået ind i et felttog for den — sådan som de har gjort — ikke var blevet benyttet i den udstrækning, som tilfældet heldigvis har været.

I håb om at få en udvalgsbehandling om disse problemer skal jeg tilsige vor medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Axel Sørensen: Jeg skal på mit parti vegne tilsige velvillig behandling af lovforslaget. Det er muligt, der kan være et og andet at drøfte, men det lader sig vel gøre i det udvalg, der vil blive nedsat.

Hvorvidt man i større grad kan fremme opsparingen ved en præmiering som den her foreslåede, er det vel vanskeligt på forhånd at sige noget om. Der er et gammelt ord, der siger, at der er nogle, som er født til at spare, og der er andre, som er nødt til at spare. Og deri ligger vel det hele: nogle mennesker er ikke uvenner med pengene; den måde, hvorpå de omgås penge, giver dem en mulighed for at kunne spare op, medens andre simpelthen er nødt til på grund af afdrag på deres gældsforpligtelser at foretage indskrænkninger i det private forbrug og derved, i form af afdrag på deres gæld, foretage en opsparing.

Lovgivningen på det område, vi her drøfter, er jo forholdsvis ny. Loven om præmiering af opsparing blev vedtaget sammen med det lovkompleks, der gennemførtes ved septemberforliget i 1954, og den åbnede mulighed for præmiering af kontante beløb, indsat på en særlig konto i et pengeinstitut. Fra 200 kr. indtil 2 000 kr. kan i henhold til loven indsættes på en sådan konto, og af det således bundne beløb ydes der en præmie på 15 pct. Begøring herom skal på en særlig blanket, sammen med dokumentation fra det pågældende pengeinstitut, vedlægges selvangivelsen. De skattelignende myndigheder afgør derefter, om præmieopsparingen kan godkendes. Skatteyderne gjorde ikke i særlig stort omfang brug af denne adgang til opsparing. Årsagen dertil kan måske søges i det korte tidsrum fra lovens vedtagelse i september til selvangivelsens indgivelse i januar måned. Mange mennesker kom således efter nytårsskiftet

og troede — vel på grund af mangelfuld oplysning — at man på det tidspunkt kunne foretage opsparing og dog få præmien for denne beregnet for skatteåret 1955—56.

Man kan vist sige, at præmieopsparing på konti i banker og sparekasser ikke er foretaget af mere end 3 pct. af skatteyderne; men jeg tror, at loven vil blive meget mere anvendt i det år, vi befinder os i, hvilket sikkert vil give sig tilkende i de oplysninger, der vil fremkomme for det kommende skatteår: 1956—57.

Nu ønsker man altså at foretage visse ændringer i loven, et år efter dens vedtagelse. Det foreslås således, at de, der ønsker at sætte penge ind til præmiering, senere kan hente disse penge igen, hvis de får brug for dem; men i så fald skal pengeinstitutterne tilbageholde det beløb, som skattemæssigt er ydet i præmie for denne opsparing.

Man kan som sagt diskutere, hvorvidt den foreslåede ordning er tilstrækkelig til fremme af en opsparing; men det må jo senere kunne oplyses i udvalget, hvor stor opsparingen har været i de to sidste år, og om det seneste år — det, vi står i — har vist en forstærket eller en formindsket opsparing. Mit parti, det radikale venstre, vil gerne støtte en opsparingstendens, og bestræbelserne herfor burde måske udvides til andre områder — områder, som dog måske ikke just hører hjemme under dette lovforslag; jeg tænker i denne forbindelse på det forslag, det høje folketing har behandlet vedrørende en investeringsfond, på, at mange mennesker, som har et gammelt produktionssted — det være sig på land eller i by — ved en opsparing kunne få mulighed for at skabe et produktionsfremstød, derved at de skattemæssigt set frit skulle kunne henlægge opsparingen til senere investering i et produktionsfremstød. Men som sagt, det hører måske hjemme under et forslag om den investeringsfond, som vi tidligere har beskæftiget os med.

Man kunne også tænke sig, at opsparingen burde udstrækkes til en skoleopsparing, således at børnene fik adgang til en fri opsparing indtil 14 års alderen. Det ville betyde, at mange forældre med skolesøgende børn kom ind i en forstærket opsparing derved, at børnene skattefrit fik lov til at hense beløb indtil konfirmationsalderen.